

Sygn. akt VI U 1367/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodnicząca:	SSO Monika Miller-Młyńska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Monika Czaplak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 lipca 2018 r. w S.

sprawy Z. D. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość kapitału początkowego

na skutek odwołania Z. D. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 7 marca 2018 roku nr (...) -2016

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje Z. D. (1) prawo do obliczenia wysokości kapitału początkowego przy przyjęciu, że jego wynagrodzenie stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wynosiło: w roku 1974 – 15.129 (piętnaście tysięcy sto dwadzieścia dziewięć) złotych; w roku 1975 – 41.763 (czterdzieści jeden tysięcy siedemset sześćdziesiąt trzy) złote; w roku 1976 – 36.862 (trzydzieści sześć tysięcy osiemset sześćdziesiąt dwa) złote; w roku 1977 – 45.900 (czterdzieści pięć tysięcy dziewięćset) złotych; w roku 1978 – 61.410 (sześćdziesiąt jeden tysięcy czterysta dziesięć) złotych.

SSO Monika Miller-Młyńska

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z 7 marca 2018 roku, znak (...) -2016, ponownie ustalił Z. D. (1) wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku, przyjmując, że wynosi on 124 398,89 zł. Decyzja nie zawiera żadnego uzasadnienia, jedynie w niepodpisanej przez nikogo jej części, zatytułowanej „informacja”, po słowach „w załączeniu”, wskazano, że „Zakład nie przyjął wynagrodzeń z legitymacji ubezpieczeniowej, ponieważ legitymacja zawiera poprawianą datę urodzenia. Do podstawy wymiaru przyjęto minimalne wynagrodzenia za okresy zatrudnienia na które nie przedłożył Pan zaświadczenia. Z listy płac przyjęto te wynagrodzenia, które są czytelnie opisane i od których istniał obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie społeczne.” Do decyzji załączono ponadto dokument zatytułowany: „Obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ubezpieczonego”, w którym wskazano, że do obliczenia tego wskaźnika przyjęto zarobki ubezpieczonego z lat 1979-1988, przy czym za rok 1979 organ uznał, że wyniosły one 42568 zł.

Z powyższą decyzją nie zgodził się Z. D. (1), który w odwołaniu z 19 kwietnia 2018 roku wniósł o jej zmianę poprzez przyjęcie do ustalenia podstawy wymiaru jego kapitału początkowego wynagrodzeń z kolejnych 10 lat kalendarzowych, tj. od 1975 do 1984, w tym wynagrodzeń za lata 1975-1978 zgodnie z wpisami w legitymacji ubezpieczeniowej. Podkreślił, że wbrew stanowisku organu rentowego wszystkie wpisy w zakwestionowanej legitymacji dotyczą jego osoby. Wskazał nadto, iż legitymacja ubezpieczeniowa jest jedynym dokumentem potwierdzającym wysokość otrzymywanych przez niego zarobków w trakcie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w D.. Ubezpieczony nie zakwestionował natomiast prawidłowości ustalenia przez organ rentowy jego zarobków za rok 1979.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości. Ponadto na rozprawie w dniu 11 lipca 2018 roku pełnomocnik organu rentowego dodatkowo podniosła, iż wątpliwości budzi także to, że w legitymacji ubezpieczeniowej dane dotyczące zarobków zostały wpisane innym długopisem niż kwoty wynagrodzeń, a ponadto przy wpisach brak jest pieczętki imiennej osoby, która ich dokonała.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. D. (1) urodził się (...).

W okresach od 18 września 1968 roku do 1 maja 1969 roku oraz od 25 września 1970r. do 1 października 1974 r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Wytwórni (...) w D., noszącej wówczas kolejno nazwy: Zakłady (...)T. w D. (w latach 1968-1969) oraz Wytwórnia (...) w D. (w okresie późniejszym).

Niesporne, a nadto dowody: zaświadczenie z 6.10.1999 r. – k. 4, plik I akt ZUS; świadectwo pracy z 25.01.1984 r. – k. 5, plik I akt ZUS.

W dniu 16 grudnia 1968 roku Zakłady (...)T. w D. wystawiły Z. D. legitymację ubezpieczeniową serii (...). Na pierwszej stronie legitymacji wskazano, że Z. D. (1) jest synem K. i S. i urodził się w M.. Dokonano tam także wpisu dotyczącego daty urodzenia Z. D. (1), wskazując, że urodził się on 27 lipca 1952 roku. Przy wpisywaniu daty poprawiono długopisem rzymskie oznaczenie miesiąca (lipiec), dopisując dodatkowo w nawiasie: „07”. Na stronie drugiej legitymacji wpisano ówczesne miejsce zamieszkania ubezpieczonego, tj. „ (...) pow. C.”, opatrując wpis datą 16 grudnia 1968 roku i pieczętką zakładu pracy „ Zakładów (...)T D.”.

Dowód: legitymacja ubezpieczeniowa Z. D. – k. 21, plik (...) akt ZUS.

W roku 1970 (jak również później, przez całe lata siedemdziesiąte ubiegłego wieku) Z. D. (1) mieszkał w miejscowości W., pod numerem 5. Jego rodzicami byli S. i K. D..

Dowody: kopie wniosków o wydanie dowodu osobistego, odpis skrócony aktu urodzenia Z. D. – w kopercie k. 8 akt sprawy.

W okresie od 7 października 1974 roku do 31 lipca 1987 roku Z. D. był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w D.. Początkowo został tam zatrudniony na stanowisku kierowcy, następnie, z dniem 31 grudnia 1975 roku został przeniesiony do pracy na stanowisku operatora koparki, by z dniem 14 lipca 1979 roku ponownie podjąć pracę jako kierowca.

Dowody: dokumenty w aktach osobowych Z. D. z okresu zatrudnienia w PST, w tym m.in.: świadectwo pracy z 5.11.1993 r.; świadectwo pracy – k. 6, plik I akt ZUS.

W czasie pracy Z. D. w tym przedsiębiorstwie, uprawniona osoba działająca w tym zakresie z imienia pracodawcy dokonywała wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej Z. D.. W szczególności na stronie 83 wpisała, że za rok 1974 ubezpieczony osiągnął zarobek w kwocie 5.690 zł, a jego przeciętny miesięczny zarobek w tym roku wyniósł 1 897 zł. Dalej wskazała, że za rok 1975 odwołujący osiągnął zarobki w kwocie 41.763 zł, a jego przeciętny miesięczny zarobek w tym roku wynosił 3 480 zł. Oba te wpisy zostały dokonane w tym samym dniu, tj. 26 stycznia 1976 roku, po

przeniesieniu ubezpieczonego ze stanowiska kierowcy na stanowisko operatora. Wpisy te zostały opatrzone pieczętą zakładu pracy oraz podpisem osoby odpowiedzialnej za wpis.

Ponadto na stronach 84 i 85 legitymacji podano zarobki ubezpieczonego za lata 1976, 1977, 1978 i 1979. Wpisano w szczególności, że w roku 1976 wyniosły one łącznie 36862 zł, a jego przeciętny miesięczny zarobek wynosił w tym roku 3071 zł; w roku 1977 - 45900 zł, zaś jego miesięczny przeciętny zarobek wynosił 3825 zł, zaś w roku 1978 - 61410 zł, a jego miesięczny zarobek wynosił 5117 zł. Wszystkie te wpisy zostały dokonane w tym samym dniu, tj. 29 września 1979 roku, po tym jak ubezpieczony został przeniesiony na stanowisko kierowcy. Wpisy datowane na 27 września 1979 roku zostały opatrzone pieczętą zakładu pracy oraz podpisem osoby odpowiedzialnej za wpis.

Dowód: legitymacja ubezpieczeniowa Z. D. – k. 21, plik (...) akt ZUS.

Decyzją pierwszorazową z 25 kwietnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. ustalił Z. D. (1) kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku, przyjmując, że wynosi on 110 011,33 zł. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału organ wyliczył przy tym z lat 1980-1989, gdyż za lata 1970-1979 wobec braku dowodów, które wskazywałyby na wysokość faktycznie osiąganego przez ubezpieczonego w tym czasie wynagrodzenia, przyjęto wynagrodzenia w wysokości najniższego wynagrodzenia obowiązującego w danym roku. W szczególności jeśli chodzi o rok 1974 organ przyjął, że ubezpieczony z tytułu zatrudnienia w Wytwórni (...) w D. w okresie od 1 stycznia 1974 r. do 1 października 1974 r. uzyskał wynagrodzenie w kwocie 9439 zł, zaś z tytułu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w D. w okresie od 7 października 1974 roku do 31 grudnia 1974 roku - w kwocie 33687 zł.

Dowód: decyzja ZUS z 24.04.2016 r. i poprzedzające ją dokumenty - k. 1-8, plik (...) akt ZUS.

W dniu 12 lutego 2018 roku Z. D. (1) wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego, przedkładając nowe dowody dotyczące swoich zarobków. Do wniosku dołączył w szczególności wydaną mu przez przechowawcę jego akt osobowych kopię karty wynagrodzeń za rok 1979 oraz oryginalną, nieskładaną wcześniej, legitymację ubezpieczeniową serii (...), zawierającą m.in. wpisy potwierdzające wysokość zarobków osiągniętych przez niego w latach 1974-1978.

Dowody – dokumenty w pliku (...) akt ZUS:

- wniosek - k. 18-19;
- karta wynagrodzeń za 1979 r. - k. 20;
- legitymacja ubezpieczeniowa – k. 21.

Rozpoznając ten wniosek, organ uznał za miarodajne zapisy zawarte w złożonej kopii karty wynagrodzeń, przeliczając z ich uwzględnieniem kapitał początkowy ubezpieczonego, natomiast odrzucił w całości zapisy zawarte w legitymacji ubezpieczeniowej.

Niesporne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się uzasadnione.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była wysokość ustalonego kapitału początkowego Z. D. (1), a w szczególności prawidłowość ustalenia dla niego przez organ rentowy podstawy wymiaru kapitału początkowego z uwzględnieniem wynagrodzeń minimalnych za lata 1974-1978 z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w S., zamiast wynagrodzeń w wysokości wynikającej z wpisów dokonanych w legitymacji ubezpieczeniowej Z. D. (1).

O wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego decyduje wysokość wynagrodzenia uzyskiwanego przez ubezpieczonego w okresie wskazanym do ustalenia tej podstawy, stanowiącego podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne.

Zgodnie bowiem z art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2018 r., poz. 1270, dalej jako: ustawa emerytalna), dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w przepisie art. 174, pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z przepisem art. 26 ust. 3.

Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy, czyli 1 stycznia 1999 roku.

W myśl art. 174 ust. 1 ustawy emerytalnej, kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w przepisie art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Zgodnie z ust. 2 przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy: okresy składkowe, o których mowa w art. 6, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2, czyli w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych.

Ponadto zgodnie z art. 174 ust. 3 cytowanej ustawy, podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu od dnia 1 stycznia 1980 r. do dnia 31 grudnia 1998 r.

Odesłanie do wymienionych przepisów oznacza, że zasady ustalania podstawy wymiaru kapitału początkowego są takie same jak zasady ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent.

Natomiast zgodnie z treścią art. 15 ust. 1 ustawy emerytalnej, podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu (art. 15 ust. 6 ww. ustawy).

W tym miejscu warto podkreślić, że w postępowaniu przed organem rentowym, stosownie do treści przepisu § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1214) środkiem dowodowym, stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty, są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, **legitymacja ubezpieczeniowa** lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Zgodnie zaś z § 27 ww. rozporządzenia dowody z dokumentów, pisemne zeznania świadków oraz pisemne oświadczenia zainteresowanego powinny być dołączone do wniosku w oryginale.

Postępowanie przed organem rentowym ma charakter administracyjnoprawny, tocząc się w ramach wyznaczonych co do zasady przez przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Po wniesieniu odwołania od decyzji organu rentowego, zostaje jednak wszczęte postępowanie sądowe prowadzone już tylko w oparciu o przepisy Kodeksu postępowania cywilnego. Podstawowym celem tego postępowania jest rozstrzygnięcie sprawy po dostatecznym, wszechstronnym wyjaśnieniu okoliczności spornych. Według 473 § 1 k.p.c. w postępowaniu przed sądem nie stosuje

się żadnych ograniczeń dowodowych. Wynika z tego, iż każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które sąd uzna za pożądane i celowe. Sąd nie jest zatem w szczególności związany środkami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi (zob. uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984 r., III UZP 48/84; wyrok Sądu Najwyższego z 2.02.1996 r., II URN 3/95).

Zgodnie z przepisem art. 233 § 1 k.p.c., sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Swobodna ocena dowodów dokonywana jest przez przyzmat własnych przekonań sądu, jego wiedzy i posiadanego zasobu doświadczeń życiowych, ale powinna także uwzględniać wymagania prawa procesowego oraz reguły logicznego myślenia, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i - wając ich moc oraz wiarygodność - odnosi je do pozostałego materiału dowodowego (por. wyrok SN z 10 czerwca 1999 r., II UKN 685/98).

Jak już wskazano wyżej, w niniejszym postępowaniu przedmiot sporu sprowadzał się wyłącznie do ustalenia, czy w podstawie wymiaru kapitału początkowego Z. D. można było uwzględnić wysokość wynagrodzenia otrzymywanego przez ubezpieczonego w latach 1974-1978 wynikającego z wpisów dokonanych w – złożonej do akt ZUS w oryginale - legitymacji ubezpieczeniowej. Organ rentowy uznał, że jest to niemożliwe, przy czym swojego stanowiska w żaden sposób nie uzasadnił. Nie sposób jest bowiem uznać za uzasadnienie decyzji, a więc jej obowiązkową i integralną część wymienioną w przepisie art. 107 § 1 pkt 6 Kodeksu postępowania administracyjnego, zamieszczenia na dole decyzji, bez opatrzenia tej uwagi czymkolwiek podpisem, w części zatytułowanej „informacja”, a do tego po słowach „w załączeniu”, uwagi, iż organ uważa legitymację ubezpieczeniową za dokument niemiarodajny, a to z uwagi na widniejące w niej ślady poprawiania daty urodzenia ubezpieczonego na stronie pierwszej. Ponieważ jednak pełnomocnik organu rentowego na rozprawie podtrzymała ów zarzut, a ponadto podniosła dodatkowo, iż wątpliwości budzą także same dane dotyczące zarobków za sporny okres, gdyż zostały one wpisane innym długopisem niż dane dotyczące okresów zatrudnienia, a ponadto nieopatrzone pieczęcią imienną, w dalszej części uzasadnienia sąd odniesie się do tych zarzutów.

I tak, należy wskazać, że rzeczywiście w przedłożonej przez ubezpieczonego legitymacji ubezpieczeniowej widnieją ślady poprawiania na pierwszej stronie legitymacji wpisu dotyczącego miesiąca urodzenia Z. D.. Ktoś „pogrubił” bowiem innym kolorem długopisu wpis dotyczący miesiąca, oznaczając go zarówno cyfrą rzymską, jak i arabską, tak żeby wynikało z niego, że chodzi o lipiec. W pozostałym zakresie legitymacja zawiera jednak jednoznaczne i nienoszące śladów poprawiania czy przerabiania dane, w tym także dotyczące dnia i roku urodzenia osoby, dla której legitymacja została wystawiona, imion jego rodziców czy adresu zamieszkania. Tak samo jak uczynił to sąd, tak samo więc i – bez większego trudu – organ mógł w sposób niebudzący wątpliwości ustalić, że Z. D. (1), urodzonym 25 dnia któregoś miesiąca w roku 1952, synem S. i K., zamieszkałym w latach siedemdziesiątych ubiegłego wieku w miejscowości W. pod numerem piątym, jest ten Z. D. (1), który obecnie ubiegał się o ponowne obliczenie wysokości swojego kapitału początkowego. Nawet zaś jeśli organ miałby co do tego (niemające podstaw) wątpliwości, mógł, tak samo jak zrobił to sąd, zweryfikować prawidłowość tych zapisów, zestawiając je z treścią innych niekwestionowanych przez siebie dokumentów, znajdujących się już w aktach prowadzonych dla ubezpieczonego. Ponadto w toku procesu ubezpieczony przedłożył nowe dowody, tj. kopie wniosków o wydanie dowodu osobistego i odpis skrócony aktu urodzenia. Dokumenty te zostały uznane za w pełni miarodajne, gdyż są archiwalnymi dokumentami, sporządzonymi przez powołane do tego organy administracji państwowej. Stanowią one definitywne potwierdzenie tego, że mimo ewidentnej poprawy daty urodzenia ubezpieczonego, legitymacja ubezpieczeniowa jest dokumentem autentycznym, która musi stanowić – w zakresie wpisanych w niej danych - podstawę do obliczenia kapitału początkowego.

Z kolei zajęte na rozprawie przez pełnomocnik organu rentowego stanowisko, jakoby dokonane w legitymacji ubezpieczeniowej wpisy o wysokości zarobków były niewiarygodne, gdyż zostały dokonane innym kolorem długopisu, a także nie opatrzone ich pieczęcią imienną osoby, która ich dokonywała, zostało uznane nie tylko za nietrafne, ale za zbyt daleko idące, a co za tym idzie, wręcz absurdalne. Faktem jest, że dokonane na stronach 83-85 legitymacji wpisy o kwotach zarobków za lata 1976-1978 zostały dokonane jednym charakterem pisma i jednym kolorem długopisu, natomiast oznaczeń daty (roku, o który chodzi) dokonano innym kolorem długopisu i – prawdopodobnie,

gdyż sąd, podobnie jak pracownicy organu rentowego, nie jest grafologiem – innym charakterem pisma. Z całą pewnością okoliczności wypełniania tych rubryk dzisiaj nie da się już ustalić, niemniej doświadczenie życiowe i wiedza historyczna posiadana przez sąd w składzie rozpoznającym tę sprawę wskazuje, że w ramach funkcjonowania administracji przedsiębiorstw państwowych, w tym działów kadr, dochodziło do obiegu dokumentów, uzupełnianych na poszczególnych stanowiskach przez różne osoby (część danych wpisywali pracownicy działów kadr (dane o datach zatrudnienia i stanowisku, a część pracownicy tzw. rachuby, odpowiedzialni za naliczanie płac). Co więcej, uwadze sądu nie uszło, iż w tej konkretnej sprawie wpisów odnośnie do zarobków za lata 1976-1978 (a także 1979, co jednak nie miało dla tej sprawy znaczenia) dokonano w tym samym dniu, tj. 27 września 1979 roku. Z przeważającym prawdopodobieństwem można więc przypuszczać, iż ubezpieczony, po zmianie stanowiska pracy zostawił legitymację w oddziale kadr, gdzie dokonano jedynie części wpisu dotyczących okresów zatrudnienia, a następnie przekazano legitymację do działu finansów (rachuby), gdzie do odpowiednio wcześniej wypełnionych rubryk wpisano kwoty osiągniętych wynagrodzeń. Okoliczność ta z całą pewnością nie może jednak dyskwalifikować powyższych adnotacji. Jeszcze raz podkreślić należy, że argumentacja organu rentowego została oparta na niebywale wątpliwych i miernych pod względem merytorycznym przesłankach. Uzasadnienie odmowy uwzględnienia zarobków wskazanych w legitymacji ubezpieczeniowej oparte zostało na skrajnie subiektywnej ocenie dokumentów powoda i podważeniu ich wiarygodności, przy jednoczesnej pełnej świadomości tego, że ubezpieczony – z uwagi na zmianę przepisów – nie ma możliwości wykazania wysokości swoich zarobków w inny sposób. Tymczasem w toku postępowania administracyjnego to na organie spoczywa obowiązek rzetelnej oceny materiału zebranego w sprawie, czego organ nie dochował. W tej sytuacji, bezpodstawne deprecjonowanie dokumentów przedłożonych przez ubezpieczonego, które jako jedyne wskazują na wysokość faktycznie osiągniętych przez niego zarobków – bowiem zgodnie z ówczesnie obowiązującymi przepisami wszystkie jego dokumenty płacowe uległy zniszczeniu po 12 latach – należało ocenić jako działanie naganne (niezależnie od tego, że nieuzasadnione).

Wreszcie należy wskazać, iż w ocenie sądu brak pieczętki imiennie-stanowiskowej przy dokonanych spornych wpisach w legitymacji ubezpieczeniowej także nie przeczy uznaniu tych wpisów za wiarygodne w sytuacji, gdy widnieje przy nich pieczętka zakładu pracy oraz podpis osoby dokonującej wpisu. Nie istnieje (i nie istniał w latach siedemdziesiątych ubiegłego wieku) bowiem żaden przepis prawa, który wymagałby opatrywania wpisów tego rodzaju nie tylko pieczęcią firmową, ale i imienną. Nie wiadomo zresztą, gdzie ta pieczętka miałaby zostać postawiona, skoro ustawodawca w obowiązującym wzorze legitymacji ubezpieczeniowej ustalił, że wszystko ma zmieścić się w jednej, niedużej rubryce. Podobny pogląd nie jest przy tym odosobniony w orzecznictwie. W szczególności w wyroku z 29 sierpnia 2013 r., III AUa 11/13 Sąd Apelacyjny w Gdańsku stwierdził, że brak imiennej pieczętki osoby dokonującej wpisu o wysokości osiągniętych wynagrodzeń w legitymacjach ubezpieczeniowych funkcjonujących w latach 1950-1990 nie może stanowić przeszkody formalnej do uznania takiego wpisu jako środka dowodowego przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury, renty lub kapitału początkowego.

Reasumując, sąd uznał, iż organ rentowy winien obliczyć wysokość kapitału początkowego Z. D. (1) przy przyjęciu, że jego wynagrodzenie stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wynosiło w roku 1974-15.129 zł, w roku 1975 - 41.763 zł, w roku 1976 – 36.862 zł, w roku 1977– 45.900 zł, zaś w roku 1978 – 661.410 zł. Wyjaśnić przy tym należy, że ustalając wynagrodzenie za rok 1974 sąd miał na względzie, że na wynagrodzenie za ten rok złożyły się wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w D., w którym ubezpieczony pracował od 7 października 1974 roku, wynoszące - zgodnie z legitymacją ubezpieczeniową - 5 690 zł oraz wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia w Wytwórni (...) w D., w którym ubezpieczony pracował do 1 października 1974 roku. Z uwagi na brak danych o osiągniętych przez ubezpieczonego dochodach w okresie tego zatrudnienia, należało przyjąć, tak jak uczynił to zresztą wcześniej organ rentowy, że wynagrodzenie to przysługiwało w wysokości najniższego wynagrodzenia, co dawało łącznie kwotę 9439 zł. Kwota taka została przyjęta przez organ rentowy przy wydawaniu poprzedniej decyzji. Suma tych dwóch kwot (9439 zł + 5690 zł) dała podaną w wyroku kwotę 15129 zł.

Mając powyższe na uwadze, sąd z mocy art. 477¹⁴ §2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, orzekając jak w sentencji wyroku.